

РЕШЕНИЕ

№ 202

гр. Ловеч, 03.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЛОВЕЧ, VIII СЪСТАВ, в публично заседание на десети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ЙОРДАНКА ХР. ВУТОВА**

при участието на секретаря **ВАЛЯ ИВ. ДОЧЕВА**
като разглежда докладваното от **ЙОРДАНКА ХР. ВУТОВА** Административно наказателно дело № 20234310200687 по описа за 2023 година

С Електронен фиш Серия К № 7672977 за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система издаден от ОД на МВР Ловеч на името на Г. Б. Б., ЕГН: ***** от гр. София, е наложена на основание чл.189, ал.4, във връзка с чл.182, ал.4 във вр. с ал.1, т.4 от ЗДвП, глоба в размер на 800.00 лева за извършено нарушение на чл.21, ал.2 във вр. с чл.21, ал.1 от ЗДвП, за това, че на 21.06.2023 г. в 17:30 часа в обл. Ловеч на ПП I –4, км. 34+900, с. Микре, с АТСС „ARH CAM S1”, насочено в посока гр. София, снимащо в двете посоки, при максимално разрешена скорост за населено място 50 км.ч., съгласно чл.21, ал.1 от ЗДвП и приспаднат толеранс от 3 км или 3% е установено, че с МПС л.а. ***** с рег. ***** е извършено нарушение за скорост, установено и заснето с автоматизирано техническо средство 120cd3d. Посочено е, че при разрешена скорост от 50 км/ч е установена скорост от 84 км /ч, като е налице превишаване на разрешената скорост със 34 км/ч. Посочено е, че нарушението е извършено в условията на повторност в едногодишен срок от влизане в сила на ЕФ К/4988858 на 18.04.2023 г.

Недоволна от Електронния фиш останала жалбоподателката Г. Б. Б., която го обжалва в срок, чрез адв. Е. Б. – Саракисова от АК София и моли ЕФ да бъде отменен като незаконосъобразен. Моли алтернативно да бъде отменен ЕФ само в частта, в която се твърди, че нарушението е извършено при условията на повторност, както и на доверителката и да бъдат присъдени направените разноски по делото.

В съдебно заседание жалбоподателката Б., редовно призована, не се явява. Чрез своя процесуален представител – адв. Е. Б. – Саракисова от АК София е депозирила молба с която е направила искане съдът да разгледа делото в тяхно отсъствие и е изложила подробни аргументи в подкрепа на становището си, че обжалвания ЕФ е незаконосъобразен. Моли съда да присъди на доверителката и направените по делото разноски съгласно приложения списък, като съобрази, че е регистрирана по ЗДДС.

Издателя на обжалвания ЕФ – ОД на МВР Ловеч, редовно призован, не изпраща представител. Със съпроводителното писмо, с което е представена административно наказателната преписка молят, в случая, че бъде уважена жалбата да бъдат присъдени разноски в минималния определен размер за този вид дела, съгласно Наредба №1/09.07.2004

г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира, че жалбата е процесуално допустима и е подадена в срок, тъй като към материалите по преписката присъстват доказателства за връчване на ЕФ лично на жалбоподателката, а именно известие за доставяне от което е видно, че ЕФ е получен на 02.08.2023 г. от жалбоподателката, а жалбата е подадена на 10.08.2023 г.

Съдът намира, че от формална страна електронния фиш съдържа всички изискуеми съгласно чл. 189, ал. 4 от ЗДвП реквизити. В изданието електронен фиш е описано, че жалбоподателката е извършила административно нарушение, което е квалифицирано по чл. 21, ал. 2, във връзка с чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, като е посочено, че автомобилът е управляван със скорост 84 км/ч при разрешена скорост от 50 км/ч, за населено място, т. е. превъзхождение от 34 км/ч. Представена е като доказателство по делото и разпечатка от използваното техническо средство, от която се установява, че разрешената скорост за пътния участък е 50 км/ч, съгласно чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, видно от представената схема на пътния участък и съответства на зададената скорост в протокола за използване на АТСС. Посочено е и мястото на извършване на нарушението – ПП I – 4, км. 34+900, в с. Микре, което е пътният участък, автоматично изписан в снимковия материал, както и в протокола за използване на АТСС. От снимковия материал се установява и точното отстояние на автомобила от АТСС – 149 метра, като на снимковия материал е отразено, че автомобилът е отдалечаващ се, т. е. след като АТСС е насочено в посока София и е снимало в двете посоки и заснетия автомобил е отдалечаващ се, то е видно, че посоката на движение на процесния автомобил е към гр. Варна. Безспорно е и обстоятелството, че нарушението е извършено в населено място, съгласно представената схема. Нарушението е безспорно установено от приложената разпечатка от техническото средство и приложения снимков материал, като същите са годно доказателствено средство. В приложената разпечатка изрично е отразено, че превъзхождателната скорост е 87 км/ч, а след като е приспаднал автоматично 3 км. или 3% толеранс – 84 км/ч, като тази скорост е отразена в ел. фиш, и в същия изрично е отразено, че е отчетен толеранс от 3 км. или 3%, от което следва, че при издаване на обжалвания ЕФ наказващият орган е взел предвид допустимата грешка на техническото средство. Рег. номер на автомобила отговаря на марката и модела, посочени в справката за собственост. Направено е пълно описание на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено.

От словесното изписване на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено се установява, че нарушението е извършено в населено място (с. Микре, област Ловеч, през което преминава участък от ПП I-4 /София – Варна/), но неправилно е посочена разпоредбата на чл. 21, ал. 2 от ЗДвП. Забраната да не се превъзхожда стойността от 50 км/час за населено място е въведена по силата на закона – чл. 21, ал. 1 от ЗДвП и именно това е конкретно нарушената норма от закона, съобразно останалите изложени в обстоятелствената част на ЕФ и установени в хода на настоящето производство факти. Нормата на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП е посочена в обжалвания ЕФ, като привръзка на чл. 21, ал. 2 от ЗДвП, който текст всъщност е посочен, като нарушен. В този смисъл, посочената цифрова квалификация на нарушението не кореспондира със словесното му описание. Нормата на чл. 21, ал. 2 от ЗДвП, предвижда, че когато стойността на скоростта, която не трябва да се превъзхожда, е различна от посочената в ал. 1, това се сигнализира с пътен знак. Това са знаците от група "В", с които се въвежда забрана и съответно се отменя въведената забрана. В частност това е знак В 26 "Забранено е движение със скорост, по-висока от означената". В случая, както е посочено и по - горе от словесното изписване на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено се установява, че нарушението е извършено в населено място (с. Микре, област Ловеч, през което преминава участък от ПП I-4 /С. – Варна/), но неправилно е квалифицирано нарушението по чл. 21, ал. 2 във вр. с чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. Забраната да не се превъзхожда стойността от 50 км/час за населено място е въведена по силата на закона – чл. 21, ал. 1 от ЗДвП и именно това е конкретно нарушената норма от закона, съобразно

изложените в обстоятелствената част на ЕФ и установени в хода на настоящето производство факти.

Така констатираното, обаче, не съставлява съществено процесуално нарушение. Не може да се приеме, че е нарушено правото на защита на наказаното лице, в частност да узнае в извършването на какво нарушение го обвиняват, тъй като тя е правоспособен водач на МПС и като такъв следва добре да познава правилата за движение по пътищата. При положение, че ясно в словесното описание на нарушението е индивидуализирано мястото, където е било заснето нарушението, а именно, че е в населеното място с. Микре, област Ловеч (с посочен конкретния километър от ПП I-4), не може да има съмнения, че това може да е "евентуално" път извън населено място или магистрала, където максимално разрешената скорост, съгласно чл. 21, ал. 1 от ЗДвП е по-висока.

Установеното относно квалификацията на нарушението дава основание на съда да измени обжалвания ЕФ, съгласно правомощията дадени му с разпоредбата на чл. 63, ал. 2, т. 4, при условията на ал. 7, т. 1 от ЗАНН. От обсъдените по-горе доказателства не се установиха обстоятелства различни или непосочени в словесното описание на нарушението и които да касаят съществени елементи от състава на описаното нарушение и неговия автор. Безспорно е, че описаното в обстоятелствената част на фиша съставлява нарушение на разпоредбата на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, която обаче, неясно защо е посочена от наказващият орган, като привръзка към нормата на чл. 21, ал. 2 от ЗДвП. Няма данни да е осъществен състава на последната, тъй като никъде в обстоятелствената част не е отразено, че разрешената за населено място скорост от 50 км/ч е била ограничена със знак В26. Приложена е обаче, правилната санкционна норма за нарушение на скоростния режим в населено място, тази по чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП. При това положение се установява, че следва да се приложи закон за същото административно нарушение (нарушение на скоростния режим в населено място), без да е налице съществено изменение на обстоятелствата на нарушението, като обжалвания ЕФ се измени в частта касаеща цифровата квалификация на нарушението, като вместо посочената чл. 21, ал. 2, във връзка с чл. 21, ал. 1 от ЗДвП се отрази квалификацията по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. В този смисъл е и даденото с ТР № 8 от 16.09.2021 г. по т. д. № 1/2020 г. на ВАС разрешение относно възможността районният съд в настоящето производство да преквалифицира описаното в електронния фиш изпълнително деяние, подвеждайки установените от административнонаказващия орган факти под друга нарушена законова разпоредба, без да отменя ЕФ. Същото е постановено преди разпоредбите на чл. 63, ал. 2, т. 4 и ал. 7, т. 1 от ЗАНН да са били влезли в сила на 23.12.2021 година. Съгласно даденото тълкуване от ВАС, няма пречка за субсидиарно приложение на разпоредбата на чл. 337, ал. 1, т. 2 от НПК. Следва да бъде уточнено и че цитираното тълкувателно решение на ВАС визира наказателните постановления, но мотивите и разрешението, което е дадено с него касаят и електронните фишове, по аргумент от разпоредбата на чл. 189, ал. 11 от ЗДвП и с оглед обстоятелството, че електронният фиш е един от актовете, с които законът предвижда приключването на образуваното административнонаказателно производство – чл. 58д от ЗАНН.

От обективна страна жалбоподателката като водач на МПС по смисъла на § 6, т. 11 от ДР на ЗДвП е управлявала моторно превозно средство, със скорост от 84 км/ч., в пътен участък, за който стойността на скоростта, която не е трябвало да превишава е била 50 км/ч. предвид на това, че нарушението е извършено в населено място, видно от снимковия материал. Безспорно установено е по делото, че управляваният от жалбоподателката автомобил е бил засечен с техническо средство - преносима система за контрол на скоростта на МПС тип СПУКС "ARN CAM S1", одобрена на 07.09.2017 г., със срок на валидност до 07.09.2027 г., която фиксира скоростта на превозното средство, регистрационен номер, датата и точния час, посоката на движение и др. В тази връзка по делото са приети и вложени като доказателство по делото удостоверение за одобрен тип средство за измерване

№ 17.09.5126 издаден от БИМ на 07.09.2017 г., протокол за проверка № 069-СГ-ИСИС от 19.05.2023 г., от които се установява по безспорен начин техническата годност на използваното в случая техническо средство № 11743с0. Видно от електронния фиш вида, наименованието и номера на техническото средство присъства, като от приложената разпечатка от мобилната система за контрол на скоростния режим също е видно и точното наименование на използваната система, видно, е, че е посочено и мястото на извършване на нарушението.

Не е налице нарушение на процедурата по издаването на ЕФ, тъй като то е обусловено само от установяването и заснемането с техническо средство на нарушението. ЕФ се приравнява на АУАН и НП, но само по отношение на правното му действие, не и по форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване, поради което изискванията за форма, съдържание и реквизити, поставени в ЗАНН при издаването на АУАН и НП са неприложими по отношение на ЕФ. Освен това според Тълкувателно решение № 1/26 февруари 2014 година по т. д. № 1/2013 на ВАС – Общо събрание на колегиите, легалната дефиниция на понятието "електронен фиш" се съдържа в § 1 от ДР на ЗАНН, възпроизведена и в § 6, т. 63 от ДР на ЗДвП. Електронният фиш е електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административноинформационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства. От последното следва, че електронният фиш е своеобразен властнически акт с установителни и санкционни функции. Той се приравнява едновременно към АУАН и НП, но само по отношение на правното му действие (съгласно чл. 189, ал. 11 от ЗДвП), не и по форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване. Изискванията за форма, съдържание, реквизити и ред за издаване на АУАН и НП, сравнително подробно регламентирани в ЗАНН, са неприложими по отношение на електронния фиш. При електронния фиш са силно стеснени възможностите за защита на собственика на МПС, респективно лицето, посочено от собственика като нарушител. От гледна точка на адресатите електронният фиш е акт със санкционно значение, поради което като вид държавна принуда чрез него се налагат неблагоприятни последици на адресата от имуществен характер. С оглед на тази своя характеристика при издаването на електронния фиш следва да намери проява общият принцип, че административно наказателната отговорност не може да бъде обоснована чрез разширителното тълкуване или чрез тълкуване по аналогия /чл. 46, ал. 3 от Закона за нормативните актове/.

Съдът намира, че обжалваният ЕФ отговаря на всички законови изисквания, изчерпателно посочени в чл. 189, ал. 4 от ЗДвП. ЕФ е издаден от ОД на МВР – Ловеч, която именно дирекция е компетентна да го издаде с оглед мястото на извършване на нарушението. От представените писмени доказателства по делото се установява, че разпечатката е свалена от паметта на техническото средство и е обработена от служител на ОД на МВР Ловеч, който е прегледал записа от камерата, и е попълнил и издал обжалвания ЕФ на 26.06.2023 г. Видно от снимковия материал автомобилът е заснет с превишена скорост на 21.06.2023 г. и това е датата на извършване на нарушението, която е посочена и в ЕФ, а дата 26.06.2023 г. е датата на която е издаден обжалвания ЕФ. В ЕФ е направено пълно описание на нарушението, като се съдържат всички елементи на твърдяното административно нарушение - дата и час, място на извършване, рег. номер на автомобила, с който е извършено нарушението, разрешена и установена скорост. Обстоятелството, че нарушението е извършено в населено място изрично е отразено в ЕФ. При издаване на ЕФ е спазена и процедурата, същият да бъде предявен на собственика на МПС, с което е извършено нарушението, като видно от справката за собственост, автомобилът е собственост на жалбоподателя. Разпоредбата на чл. 189, ал. 5 от ЗДвП регламентира, че "Електронният фиш по ал. 4 се връчва на лицето по чл. 188, ал. 1 или 2 с препоръчано писмо с обратна разписка или чрез длъжностните лица на определените от министъра вътрешните работи служби за контрол, при осъществяване на функциите и правомощията им. В 14-

дневен срок от получаването му собственикът заплаща глобата или предоставя в съответната териториална структура на Министерството на вътрешните работи писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението, и копие на свидетелството му за управление на моторно превозно средство. На лицето, посочено в декларацията, се издава и изпраща електронен фиш по ал. 4 за извършеното нарушение. Жалбоподателката, видно от събраните по делото доказателства е получила ел. фиш, не е оспорила констатациите по него и не е депозирала декларация, от която да се установява, че не тя, а друго лице е управлявало процесното МПС на процесната дата, с оглед на което правилно е ангажирана нейната отговорност, като водач на МПС, с което е извършено нарушението.

Съдът намира, че в случая са спазени изискванията на Наредба № 81213-532 от 12.05.2015 г., като в тази връзка по делото АНО е представил Протокол с рег. № 906р-6570/22.06.2023 г., по описа на Сектор "Пътна полиция" при ОД на МВР гр. Ловеч, удостоверяващ използването на споменатото мобилно техническо средство на 21.06.2023 г., от който е видно къде е било разположено техническото средство, в какъв режим е работело същото, посока за задействане /в двете посоки/, контролирана скорост, т. е. спазени са изискванията на чл. 10 от Наредбата. От цитирания протокол се установява, че АТСС е въведено в експлоатация на 21.06.2023 г. в 17.00 часа и е работило до 18.30 часа, като са установени 30 броя нарушения. Протоколът съдържа всички предвидени в Наредбата реквизити, поради което съдът го цени като годно доказателствено средство. От съдържанието на същия се установява, освен мястото на което е бил извършван контрола на пътното движение, времевият отрязък, през който системата е работела в контролирания участък, но и режимът на измерване, който в случая е бил стационарен, както и че движението е било контролирано и в двете посоки. При това положение, отразените в протокола по чл. 10, ал. 1 от Наредбата данни следва да се приемат за доказани, тъй като същия има характера на официален удостоверителен документ, който е съставен от длъжностно лице, в кръга на службата му. Протоколът е попълнен ръкописно и съдържа данни за служителя от "Пътна полиция", който е попълнил отразените в него факти, като на определеното място същият е вписал името и фамилията си, след което документът е официално заведен с регистрационен номер, поради което и няма съмнение кой е неговия автор. В протокола за използване на АТСС е отбелязано и неподвижността на режима на измерване, тъй като е попълнена графа "стационарен" режим на измерване. Конкретизиращият по недвусмислен начин в протокола времеви отрязък, през който системата е работила налага извод, че непосочването на конкретните номера на първото и на последното изображение, които са били заснети, не съставлява достатъчно основание да се приеме, че процедурата по издаване на електронния фиш е опорочена или материалния закон е приложен неправилно, след като възпроизведения час на заснемане на автомобила във вещественото доказателство – 17.30 попада в периода, през който системата е била експлоатирана – 17:0 до 18: 30 часа.

Съдът намира, че правилно в случая е издаден ЕФ, а не АУАН. Разпоредбата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП/ Изм. и доп. - ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г., бр. 54 от 2017 г., действащ към момента на нарушението/ гласи: "При нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. " Съгласно легалната дефиниция по § 6, т. 65 /нова, ДВ бр. 19/2015 г. /, "автоматизирани технически средства и системи" са уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат: а) стационарни – прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган; б) мобилни – прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя,

установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес. На основание чл. 165, ал. 3 от ЗДвП Министерът на вътрешните работи е издал Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата /обн. ДВ бр. 36 от 19.05.2015 г. /. С посочената Наредба се уреждат условията и редът за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата. Съгласно разпоредбата на чл. 3 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г., стационарните и мобилните автоматизирани технически средства и системи /АТСС/ заснемат статични изображения във вид на снимков материал и/или динамични изображения – видеозаписи, с данни за установените нарушения на правилата за движение, като е регламентирано, че за установените от АТСС нарушения на правилата за движение по пътищата се издават електронни фишове чрез използване на автоматизирана информационна система. Въз основа на посочената нормативна регламентация следва извода, че към датата на нарушението и към настоящия момент нарушенията на правилата за движение по пътищата могат да се санкционират чрез издаване на електронен фиш не само при установяването им при използване на стационарни АТСС, а и посредством мобилни автоматизирани технически средства и системи за контрол. Нормативно установените условия за въвеждането в експлоатация, реда за използване, автоматизирания режим на работа, който не изисква обслужване от контролния орган, освен включването и изключването на мобилното АТСС /чл. 9 от Наредбата/, съответстват на изискванията, залегнали в Тълкувателно решение № 1 от 26.02.2014 г. по тълк. дело № 1/2013 г. на ВАС. Разрешението, дадено в посоченото Тълкувателно решение /в хипотезата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП установяването и заснемането на нарушения по ЗДвП може да се осъществява само със стационарно техническо средство, което е предварително обозначено и функционира автоматизирано в отсъствие на контролен орган/, се основава на наличието на непълнота в нормативната регламентация към момента приемане на ТР от гледна точка липсата на изрично разписани правила за използването на мобилните технически средства, като е прието, че поставянето на технически средства, които автоматично да записват административни нарушения, трябва да се извършва по определена процедура и с оглед спазването на определени изисквания. След измененията на ЗДвП /обн. ДВ бр. 19 от 13.03.2015 г.) и издаването на Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата /обн. ДВ бр. 36 от 19.05.2015 г. /, съдът приема, че издаването на електронен фиш за налагане на административни санкции за допуснати нарушения на ЗДвП е допустимо и когато нарушенията бъдат установени и заснети с мобилно автоматизирано техническо средство или система, функциониращи автоматично, при условие, че са изпълнени изискванията на Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г.

Съдът намира, че не е необходимо в ЕФ да присъстват данни за обозначаване на пътната отсечка, където е засечена скоростта със знак за видеонаблюдение, каквото е било изискването на чл. 165, ал. 2, т. 7 от ЗДвП, тъй като цитираната разпоредба е изменена/ ДВ, бр. 54 от 2017 г.; ДВ, бр. 77 от 2017 г., в сила от 26.09.2017 г. / и не предвижда обозначаване на местата за видеоконтрол на скоростта. Отменена е и т. 8 на чл. 165, ал. 2 от ЗДвП, както и чл. 7 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. Присъствието или отсъствието на контролен орган в патрулния автомобил, по никакъв начин не оказва въздействие върху точността и обективността на установяване и заснемане на нарушението, още повече, че в случая АТС не се е намирало в патрулния автомобил, а е било стационарно прикрепено в близост до пътя/видно от представената снимка / л.22/. Контролният орган няма никаква възможност да променя или да влияе върху измерването, регистрирането и записа на нарушенията, установени и заснети с мобилно автоматизирано техническо средство. Измерването и регистрирането на скоростта и записа на доказателствения видеоматериал се извършва напълно автоматично от системата радар – камера – компютър.

Съдът намира, че категорично от доказателствата по делото се установява, че измерената от системата скорост е от автомобила на жалбоподателката. Служебно известно е на съда, че съгласно ръководството на потребителя за експлоатация на техническо средство АТСС СПУКС ARH CAM S1, всяко регистрирано нарушение е съпроводено от 5 последователни снимки от камерата на ARH CAM S1, като само на снимката, направена по време на самото измерване на скорост, има данни за измерена скорост и дистанция до измерваното МПС, като тази снимка може да бъде използвана еднозначно за определяне на нарушителя в случай, че в снимката е заснето повече от едно МПС. В ъглите на всяка снимка има маркери, които указват положението на лазерния лъч върху полето на наблюдението на камерата, като съединяване на линиите на маркерите указват с точност местоположението на лазерния лъч върху МПС. В случая от приложения по делото снимков материал се установява, че процесното техническо средство е извършвало измерване на скоростта на МПС, движещи се и в двете посоки. За пълнота следва да се посочи, че принципът на действие на техническото средство е такъв, че индикаторът "скорост" показва скоростта и посоката на движение на най-бързо движещото се МПС от транспортния поток в диапазона на измерване, като системата за видеоконтрол за нарушенията на правилата за движение обективно, без каквато и да е човешка намеса, идентифицира и посочва автомобилът, който се движи с превишена скорост. В конкретния случай системата за видеоконтрол обективно и недвусмислено е посочила, че автомобилът, движещ се с превишена скорост за съответния пътен участък е този, управляван от жалбоподателката, като средството за измерване може да фиксира скорост като посочи кое е най-бързото МПС, дори ако автомобилите са повече от един и не се влияе от наличието на други МПС. Така, че ако автомобила не се е движел с превишена за контролирания участък от пътя скорост, то той е нямало да бъде заснет.

От представеното по делото заверено копие на снимка за временно поставено АТСС се установява мястото на което е било позиционирано автоматизирано техническо средство "ARH CAM S1", което напълно отговаря на изискванията посочени в чл. 10, ал. 3 от Наредба № 81213-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата.

С оглед на гореизложеното, съдът приема, че законосъобразно АНО е преценил с оглед данните по преписката и събраните доказателства, че именно жалбоподателката Б. е лицето, което следва да отговаря за описаното в електронния фиш нарушение на разпоредбата на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. Същата предвижда, че стойността на скоростта в населено място за автомобил от категория "В" не следва да превишава 50 км/ч, като в този смисъл дадената цифрова квалификация на нарушението следва да бъде изменена.

Съгласно § 6, т. 33 от ЗДвП "повторно" е нарушението, извършено в едногодишен срок, а в случаите по чл. 174, ал. 2 - в двегодишен срок, от влизането в сила на наказателното постановление, с което на нарушителя е наложено наказание за същото по вид нарушение, включително и когато първото наказание му е било наложено като нов водач. В обжалвания ЕФ е посочено като предходно допуснато от жалбоподателката нарушение ЕФ Серия К №4988858, за който е посочено, че е влязъл в сила на 18.04.2023 г. С оглед разпоредбата на § 6, т. 33 от ДР на ЗДвП е важно да се докаже, че ЕФ Серия К №4988858 се отнася за "същото по вид" нарушение, а именно за управление на превозно средство над разрешената скорост за движение. Без значение е дали деянието е извършено в или извън населено място, дали с един и същ или с различен автомобил, дали при едно и също или различно превишение на скоростта. Важно е видът на нарушението да е един и същ. В хода на съдебното следствие бяха ангажирани и от страна на АНО и от страна на жалбоподателката писмени доказателства – 2 броя справки от АИС АНД, от които се установява по безспорен начин, че този ЕФ Серия К №4988858 е анулиран. Ето защо,

поради това, че по делото не се доказва, че деянието е извършено при квалифициращото обстоятелство по чл. 182, ал. 4 от ЗДвП - при условията на повторност по смисъла на § 6, т. 33 от ДР на ЗДвП не следва да се ангажира административнонаказателната отговорност на жалбоподателката за деяние, извършено "повторно", съответно и не следва да се прилага чл. 182, ал. 4 от ЗДвП при определяне на наказанието. Доколкото обаче липсва съществено изменение на обстоятелствата, въз основа на които е повдигнато административнонаказателното обвинение, съдът намира, че следва да се измени и основаниято за налагане на санкцията като се приложи закон за по - леко наказуемо нарушение - в случая това е основния състав на чл. 182, ал. 1, т.4 от ЗДвП. В същия смисъл е актуалната съдебна практика, включително и тълкувателна такава - ТР № 8 от 16.09.2021 г. на ВАС.

Съдът намира, че санкционната норма, която следва да намери приложение за описаното и доказано нарушение на скорост по чл. 21, ал.1 от ЗДвП е тази на чл. 182, ал. 1, т.4 от ЗДвП, тъй като превишението на разрешената скорост при управление на процесното МПС на процесната дата, място и пътен участък е с 34 км/час. Предвидено е за това превишение наказание във фиксиран размер - за превишаване от 31 до 40 km/h - глоба от 400 лв. Ето защо следва да се преквалифицира и санкционната норма в такава по чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП и да се намали размера на наложеното административно наказание глоба от 800 лв. на 400 лева, в който смисъл атакуваният ЕФ също следва да бъде изменен.

Нарушението не е маловажно и не попада в приложното поле на чл. 28 от ЗАНН, предвид разпоредбата на чл. 189з от ЗДвП.

Съдът намира възражението направеното от процесуалния представител на жалбоподателката, че при издаване на процесния ЕФ е допуснато съществено процесуално нарушение водещо до неговата отмяна, тъй като в същия е посочен различен модел на марката на МПС, с което се твърди, че е извършено нарушението, а именно: в ЕФ е посочено, че модела на МПС е „ГЛ 400 4 матик“, а от ангажираните по делото писмени доказателства се установявало, че модела е „ГЛЕ Купе 400 Матик“, за неоснователно. Съдът намира, че изпускането на една буква от наименованието на модела на МПС, с което се твърди, че е извършено нарушението по никакъв начин не е ограничило жалбоподателката да разбере какво нарушение и се вменява, че е извършила, както и с каква марка и модел МПС, предвид на това, че в обжалвания ЕФ е посочен именно регистрационния номер на МПС собственост на жалбоподателката, с което се твърди, че е извършено нарушението. Освен това, реквизитите на ЕФ са изчерпателно посочени в разпоредбата на чл.189, ал.4 от ЗДвП, която регламентира, че „Електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане“. Всички тези реквизити, в случая, изчерпателно, точно и правилно са изписани в обжалвания ЕФ.

Процесуалният представител на жалбоподателката е направила искане за присъждане на осн. чл. 38, ал. 2 във вр. с чл. 38, ал. 1, т. 3 от Закона за адвокатурата на възнаграждение в минималния размер, предвиден в чл. 8 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Приложено е и адвокатско пълномощно, от което е видно, че на Г. Б. се предоставя правна помощ на основание чл. 38, ал. 1, т. 3 от Закона за адвокатурата, като изрично е посочено, че същата е регистрирана по ЗДДС. Наказващия орган не е направил искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, но е направил възражение за прекомерност със съпроводителното писмо, с което е предоставил административно наказателната преписка за разглеждане. По силата на разпоредбата на чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН страните имат право на разноси, които се определят по реда на АПК. В

чл. 189, ал. 3 от НПК е приет принципа, че щом лицето е признато за виновно, същото следва да понесе всички разноски по делото, независимо дали в провежданите контролни производства размерът на наказанието е бил потвърден или редуциран. В случая обаче имаме препращане към реда по АПК, което изключва приложението на този принцип. В чл. 143 от АПК е посочено, че когато съдът отмени обжалвания административен акт или откаже да бъде издаден административен акт, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ. Подателят на жалбата има право на разноски по ал. 1 и при прекратяване на делото поради оттегляне на оспорения от него административен акт. Когато съдът отхвърли оспорването или подателят на жалбата оттегли жалбата, страната, за която административният акт е благоприятен, има право на разноски. Когато съдът отхвърли оспорването или оспорващият оттегли жалбата, подателят на жалбата заплаща всички направени по делото разноски, включително минималното възнаграждение за един адвокат, определено съгласно наредбата по чл. 36, ал. 2 от Закона за адвокатурата, ако другата страна е ползвала такъв. Липсва уредба за това как следва да се постъпи, ако искането за отмяна на административен акт е уважено или отхвърлено частично. По силата на препращащата норма на чл. 144 от АПК по този въпрос следва да намерят приложение общите правила на чл. 78 от ГПК, според които страните имат право на разноски съразмерно с уважената, респективно отхвърлената част от искането. В подкрепа на такова разрешение на проблема е и нормата на чл. 136 от АПК, според която разноските за общия представител се понасят от административния орган съобразно уважената част от оспорването.

Правото на адвоката да окаже правна помощ на лице по чл. 38, ал. 1, т. 3 от ЗА е установено със закон и в случаите, когато в съдебното производство насрещната страна дължи разноски, съгласно чл. 38, ал. 2 от ЗА адвокатът, оказал на страната безплатна правна помощ, има право на адвокатско възнаграждение в размер, определен от съда, но не по-нисък от предвидения в наредбата по чл. 36, ал. 2. За да упражни правото си, адвокатът следва да представи сключен със страната договор за правна защита и съдействие, в който да посочи, че помощта се осъществява безплатно на основание чл. 38, ал. 1, т. 3, пр. 2 от ЗА. Обстоятелството, че клиентът е близък на адвоката не се нуждае от доказване. В конкретния случай посочените предпоставки са налице, поради което съдът намира, че следва да се присъдят разноски на адв. Е. Б. – Саракисова, като в съответствие с разпоредбата на чл. 78, ал. 3 от ГПК, това възнаграждение следва да бъде съразмерно на отменена част на наказателното постановление, с оглед на което на същата следва да се присъдят направени по делото разноски в размер на 200 лв., съразмерно на уважената част от искането. Разпоредбата на § 2а от ДР към Наредба № 1/09.07.2004 г., регламентира, че за нерегистрираните по ЗДДС адвокати размерът на възнагражденията по тази наредба е без включен в тях ДДС, а за регистрираните дължимият ДДС се начислява върху възнагражденията по тази наредба и се счита за неразделна част от дължимото от клиента адвокатско възнаграждение, като се дължи съобразно разпоредбите на ЗДДС. По делото са ангажирани доказателства, че адв. Е. Б. – Саракисова е регистрирана по ДДС, поради което на последната следва да бъде присъден и ДДС в размер 40 лева.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 2, т. 4, във връзка с ал. 7, т. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯВА Електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система - Серия К № 7672977 издаден от ОД на МВР Ловеч, с който на Г. Б. Б., ЕГН: ***** от гр. София, е наложена на основание

чл.189, ал.4, във връзка с чл.182, ал.4 във вр. с ал.1, т.4 от ЗДвП, глоба в размер на 800.00 лева, за извършено нарушение на чл.21, ал.2 във вр. с чл.21, ал.1 от ЗДвП, като ПРЕКВАЛИФИЦИРА нарушението по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП и санкционната норма в такава по чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП и НАМАЛЯВА размера на наложеното административно наказание глоба от 800.00 лева на 400.00 лева.

ПОТВЪРЖДАВА Електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система - Серия К № 7672977 издаден от ОД на МВР Ловеч, в останалата част, като ЗАКОНОСЪОБРАЗЕН.

ОСЪЖДА ОД на МВР Ловеч да заплати на адв. Е. Б. – Саракисова от САК адвокатско възнаграждение за оказана по реда на чл. 38, ал. 1, т. 3 от Закона за адвокатурата адвокатска помощ в размер на 240 (двеста и четиридесет) лева, включващо и начислено ДДС върху присъденото адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Ловешкия административен съд по реда на АПК, в 14 - дневен срок от съобщението на страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Ловеч: _____